

PRESIDÈNCIA DE LA GENERALITAT

LLEI

11/2000, de 13 de novembre, reguladora de la incineració de residus.

EL PRESIDENT

DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

La dècada dels noranta va significar un avenç extraordinari pel que fa al reconeixement del greu problema que comporta el conjunt de residus generats per l'activitat humana.

A la Unió Europea s'estrenava la dècada amb l'entrada en vigor de l'anomenada "jerarquia de principis en la política de gestió de residus". És des d'aquell moment que les administracions públiques han de destinar els seus esforços fonamentals a evitar la producció de residus, i apareix el concepte de la valorització de l'eliminació segura.

L'any 1990 s'aprova l'estratègia comunitària més important fins al moment, per la qual es fixen els objectius específics en la política de gestió de residus, en recomanar que els estats membres legislin en matèria de residus atenent el principi de l'impacte que qualsevol material produeix en el medi ambient, en tot el cicle vital, conegut com el criteri "del principi a la fi", és a dir que es legisli l'extracció i la transformació de les matèries primeres, els diferents processos de fabricació, i el transport, l'ús i la gestió dels residus produïts en tot el procés.

Les directives comunitàries del 1989 i del 1990 han estat considerades una referència obligada en la legislació del conjunt d'administracions dels estats membres de la Unió Europea. S'hi marca clarament la relació de sistemes d'eliminació dels residus basada en la valoració d'aquests, sempre que sigui possible. Estableixen com a prioritat la màxima recuperació dels diferents materials que componen els residus, la qual cosa implica la separació dels residus en origen fraccions reutilitzables i reciclables, matèria orgànica susceptible dels processos de compostatge, entre altres. El segon element a prioritzar és la valorització energètica en els casos en què no és possible recuperar-ne els materials, com ara la incineració i la metanització. Fixa com el menys recomanable dels sistemes de tractament de residus el que anomena "eliminació final" i que implica la incineració sense recuperació d'energia i l'abocament o el dipòsit indefinit, ja que aquests sistemes no contribueixen a l'estalvi dels recursos.

La Directiva europea posa èmfasi que el conjunt de les estratègies sobre gestió de residus dels estats membres ha de procurar evitar els abocadors, i, per tant, s'ha de reduir al màxim la quantitat de residus amb aquesta destinació. I fou per aquesta raó que es reificà la Directiva que regula els requisits mínims per a l'autorització d'abocadors, ampliant-los per tal de

disminuir els perjudicis mediambientals que poden generar.

Com a conseqüència de les directives europees i de les diferents resolucions en aquesta matèria a Catalunya, el Parlament elaborà i aprovà la Llei 6/1993, de 15 de juliol, de gestió de residus, que estableix el marc general per a la gestió dels residus a Catalunya, amb l'objectiu prioritari d'aconseguir un alt nivell de protecció del medi ambient, i s'hi ratifica la jerarquia de gestió, és a dir, la minimització, la valorització i la disposició correcta del rebuig.

Tanmateix, la darrera posició del Consell, a proposta de la Comissió Europea, acordada el 27 de febrer de 1997, tot i que manté intacta la jerarquia de principis en la política de gestió de residus, reconeix que el resultat en el conjunt de la Unió Europea de les polítiques en matèria de prevenció de la producció de residus no són satisfactòries, ja que la producció global de residus ha continuat augmentant, i insta el conjunt d'administracions competents a fer els esforços necessaris per a invertir aquesta tendència. Aquesta afirmació és, de ben segur, aplicable a Catalunya i, per tant, cal una potenciació dels esforços aplicats a la minimització.

Val a dir, així mateix, que, a l'hora d'aplicar aquest model de gestió, s'ha expressat la preocupació d'alguns sectors socials per la incineració, tant pels efectes que té sobre el medi com per la conveniència d'aquesta en un model que prioritza la minimització i la valorització. Fruit d'aquesta preocupació ha estat la primera iniciativa popular que s'ha presentat al Parlament de Catalunya.

Des de l'aprovació de la Llei 6/1993, la Unió Europea ha impulsat noves directives que reconeixen la validesa de la incineració com a tecnologia de gestió de residus i la complementarietat d'aquesta amb les prioritats de minimització i de valorització del material, i que, d'altra banda, introdueixen mesures addicionals per prevenir l'impacte ambiental i afavorir la transparència pública de l'activitat.

És convenient doncs, completar el marc normatiu establert per la Llei 6/1993 amb nous instruments que potenciïn les polítiques de reducció i de reciclatge dels residus, especialment els municipals. Igualment, convé desenvolupar legalment els mitjans que garanteixin la utilització adequada de la incineració per a la disposició del rebuig i els procediments de vigilància ambiental i d'informació de la població.

Article 1

L'objecte d'aquesta Llei és regular les condicions en què s'ha de fer la incineració de residus a Catalunya, amb la finalitat de protegir la salut de les persones i el medi ambient, i establir que s'ha de donar prioritat a la reducció en origen, la minimització i la valorització dels residus.

Article 2

1. La incineració de residus s'ha d'ajustar al que determina el Catàleg de residus de Catalunya. Pel que fa als residus municipals, l'actuació s'ha de limitar al tractament del rebuig.

2. El Govern, a proposta del departament competent en matèria de medi ambient, pot

prohibir la incineració de determinades categories de residus municipals que presentin compostos amb una incidència ambientalment significativa, d'acord amb els nivells de concentració que es determinin per reglament.

3. Les plantes d'incineració han de disposar dels mitjans necessaris per a l'aprofitament energètic amb el rendiment mínim que es fixi per reglament.

Article 3

Correspon a les administracions públiques:

a) Fomentar la producció neta, la reducció en origen, la reutilització, la recollida selectiva i el reciclatge dels residus.

b) Promoure processos i pràctiques per reduir els residus i minimitzar-ne el risc potencial.

c) Dur a terme les actuacions necessàries, especialment en l'àmbit de l'educació ambiental, per a garantir la participació ciutadana en la reducció dels residus, la reutilització d'envasos i la recollida selectiva.

d) Fomentar el desenvolupament del sector econòmic de recuperació, reutilització i reciclatge de residus, especialment el dels col·lectius d'economia social.

e) Elaborar i fer públics programes quadriennals de prevenció, reducció i valorització dels residus generats per les respectives activitats pròpies.

f) Promoure la investigació en el camp de la minimització, el reciclatge i la reutilització de residus.

Article 4

1. Els programes de gestió de residus de les diferents administracions públiques han d'especificar els objectius quantificables de reducció i de valorització de residus, i destinar recursos per a assolir aquests objectius.

2. Els municipis que utilitzen la incineració com a sistema de disposició del rebuig han de fixar objectius quantificables de reducció i valorització de residus municipals.

3. El Govern, en el marc de les seves competències, ha de vetllar perquè tots els plans de minimització de residus s'ajustin al que estableix aquesta Llei.

Article 5

El Govern, ha de promoure en l'aplicació de la Llei de l'Estat 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos, els sistemes de retorn i de dipòsit d'envasos, especialment per als que tenen un volum igual o superior a dos litres i per als envasos de productes tòxics i perillosos.

Article 6

1. S'han de determinar per reglament:

a) El límit màxim d'emissions a l'atmosfera per a aquest tipus d'instal·lacions, molt especialment pel que fa a metalls pesants, dioxines, furans i altres compostos orgànics persistents (COP). Aquests límits s'han de revisar bianualment en funció dels avenços tecnològics que permetin filtratges millors.

b) La regulació específica per al sistema d'eliminació de les cendres que generen aquestes instal·lacions.

2. El Govern, conjuntament amb els ens locals implicats, ha de programar el tancament de

les instal·lacions regulades per aquesta Llei, si la disminució del rebuig ho permet, sense que això pugui implicar, en cap cas, l'increment de l'ús d'abocadors o dipòsits indefinits.

3. Les administracions públiques de Catalunya han d'establir els instruments necessaris perquè el material reciclable procedent de la recollida selectiva d'envasos es destini a la valorització material.

Article 7

1. El Govern, en el termini màxim de dos anys, ha d'elaborar l'inventari de focus emissors de compostos orgànics persistents de Catalunya (COP), que en permeti identificar totes les fonts, i també els tipus i les quantitats emeses.

2. El Govern, en el termini de dos anys, ha de proposar un pla d'acció motivat, que ha de dotar dels instruments de gestió necessaris per a reduir progressivament les fonts de COP, en els marcs de les polítiques que en aquesta matèria defineix la Unió Europea.

Article 8

1. S'ha de constituir una comissió de seguiment, amb participació social, que vetlli pel funcionament correcte de les plantes d'incineració.

2. Les instal·lacions d'incineració de residus han de disposar d'un programa de vigilància ambiental aprovat pel departament competent en matèria de medi ambient. Les dades contingudes en aquests programes són d'accés públic, llevat que estiguin emparades pel règim de confidencialitat establert per la normativa vigent.

3. El Govern ha de presentar anualment al Parlament un informe sobre les emissions de les plantes incineradores.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Es deroguen totes les disposicions amb rang de llei o de caràcter reglamentari que contravinquin o s'oposin a les determinacions d'aquesta Llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

El Govern, en el termini de dos anys, ha de revisar l'actual marc conceptual per a la gestió de residus, i definir els impactes ambientals respectius en una anàlisi aprofundida del cicle de vida de les diferents modalitats tecnològiques disponibles.

Segona

Es faculta el Govern perquè, en el termini d'un any, refongui en un text únic la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus, el Decret legislatiu 2/1991, de 26 de setembre, pel qual s'aprova la refosa dels textos vigents en matèria de residus industrials, i la present Llei, inclouent-hi l'aclariment, la regularització i l'harmonització dels textos legals a refondre.

Tercera

Es faculta el Govern perquè desenvolupi aquesta Llei i n'adapti les disposicions a la normativa de la Unió Europea.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al

seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoquei la facin complir.

Palau de la Generalitat, 13 de novembre de 2000

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

(00.318.157)

*

DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT

RESOLUCIÓ

de 17 d'octubre de 2000, per la qual es dona publicitat a la Resolució de 20 de setembre de 2000, del recurs de reposició interposat pel centre docent privat Lestonnac, de Badalona, contra la Resolució de 29 de febrer de 2000, per la qual es resolien amb caràcter provisional les sol·licituds de modificació i renovació dels concerts educatius de diversos centres docents privats per als nivells obligatoris.

Per la Resolució de 29 de febrer de 2000 (DOGC núm. 3092, de 6.3.2000) es va atorgar al centre docent privat Lestonnac, de Badalona, el concert educatiu per a tres unitats d'educació infantil, i se li denegà el concert de dues unitats del mateix nivell.

Contra aquesta denegació, el centre Lestonnac va interposar un recurs de reposició, que s'ha estimat per la Resolució de 20 de setembre de 2000.

La Resolució de 14 d'agost de 2000 (DOGC núm. 3221, de 7.9.2000), ha elevat a definitiva la Resolució de 29 de febrer de 2000, la qual resolva provisionalment les sol·licituds de modificació i renovació dels concerts educatius de diversos centres docents privats per als nivells obligatoris. Per tant, l'estimació del recurs de reposició indicat comporta la modificació del concert educatiu del centre docent Lestonnac.

Atès que l'article 10.3 del Decret 56/1993, de 23 de febrer, sobre concerts educatius, estableix que la concessió dels concerts educatius s'ha de publicar al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, i a proposta de la Direcció General de Centres Docents,

RESOLC:

Donar publicitat a la Resolució de 20 de setembre de 2000, per la qual s'estima el recurs interposat pel centre docent privat Lestonnac, de Badalona, contra la resolució de 29 de febrer de 2000, per la qual es resolien amb caràcter provisional les sol·licituds de modificació i renovació dels concerts educatius de diversos centres docents privats per als nivells obligatoris. En conseqüència es modifica el concert educatiu d'aquest centre, en el sentit que s'especifica a l'annex d'aquesta resolució i amb efectes a partir de l'1 de setembre de 2000.

Contra aquesta Resolució, que exhaureix la via administrativa, les persones interessades poden interposar recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, de conformitat amb el que preveu l'article 46.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Barcelona, 17 d'octubre de 2000

CARME-LAURA GIL I MIRÓ
Consellera d'Ensenyament